

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 30.9.2020, údaje se uvádí pro účely zákona č. 106/1999Sb.

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Karla Štíčky a přísedících Ing. Milady Petrové a Vlastislava Holaty ve věci

žalobce:

proti

žalovanému:

Česká republika - Okresní soud v Teplicích
sídlem U Soudu 1450/11, 415 01 Teplice
za nějž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Kodaňská 1441/46, 100 10 Praha 10

o 164 476,25 Kč s příslušenstvím (dlužná mzda)

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 164 476,25 Kč spolu
- s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 3 131 Kč od 11. 2. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 4 000 Kč od 11. 3. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2 286 Kč od 11. 4. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 117 Kč od 11. 5. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 6. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 7. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 8. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 9. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 10. 2013 do zaplacení,

- s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 11. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 12. 2013 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 1. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 520 Kč od 11. 2. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 185 Kč od 11. 3. 2014 do zaplacení,
 - úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 68 600 Kč od 1. 4. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 2 458 Kč od 11. 4. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 3 714 Kč od 11. 5. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 955 Kč od 11. 6. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 3 072 Kč od 11. 7. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 4 300 Kč od 11. 8. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 4 300 Kč od 11. 9. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 3 910 Kč od 11. 10. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 4 300 Kč od 11. 11. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 4 300 Kč od 11. 12. 2014 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 1 870 Kč od 11. 1. 2015 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 197,95 Kč od 11. 2. 2015 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 197,95 Kč od 11. 3. 2015 do zaplacení,
 - s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 395,9 Kč od 11. 4. 2015 do zaplacení;
- to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, doručenou Okresnímu soudu v Mostě dne 31. 3. 2014, domáhal, aby žalované byla uložena povinnost zaplatit mu rozdíl v platu v částce 164 400 Kč se zákonným úrokem z prodlení z částky 164 400 Kč od 1. 4. 2014 do zaplacení. Žalobce dále žalobu rozšířil o návrh na uložení povinnosti žalované zaplatit mu rozdíl v platu a víceúčelové paušální náhradě v podáních doručených Okresnímu soudu v Mostě dne 1. 4. 2015 v částce 203 489,48 Kč a dne 9. 2. 2017 v částce 109 887,10 s příslušenstvím. Žalobce dále žalovanou částku upravil ve svém podání, doručeném Okresnímu soudu v Mostě dne 8. 2. 2018 a dále podáním doručeným Okresnímu soudu v Mostě dne 16. 3. 2018. Na základě usnesení Okresního soudu v Mostě č.j. 45 C 164/2014-69 ze dne 28. 6. 2019 zůstala předmětem řízení částka 164 476,25 Kč s příslušenstvím jako soubor nedoplatku platů a víceúčelových paušálních náhrad.
2. Žalobce odůvodnil žalobu tím, že v letech 2011 až 2014 pracoval pro žalovanou jako soudce Okresního soudu v Teplicích. Žalovaná v důsledku nezákonných postupů, provedených v této době při výpočtu výše platů soudců a dále v důsledku nesprávně stanovených platových základů sdělených Českým statistickým úřadem vycházejících z průměrné hrubé měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře na nepřepočtené počty, kdy správně měla být použita průměrná hrubá měsíční mzda na přepočtené počty zaměstnanců), měla žalobce krátit na platu, náhradě

platu a víceúčelové paušální náhradě. Po připuštění změn žaloby se žalobce domáhal již jen nároků vyplývajících z nesprávně sdělené výše platové základny.

3. Žalovaná s žalobou nesouhlasila. Svě stanovisko žalovaná odůvodnila tím, že při výpočtu plnění, která žalobci byla poskytnuta v letech 2011 až 2014, vycházela z platných právních předpisů. Žalovaná se při stanovování platu žalobce řídila aktuálně platnou úpravou, jíž zákonodárce reagoval na nálezy Ústavního soudu. Pro závažnost požadavků soudců došlo k sjednocení právního názoru na věc a bylo možno přistoupit k uzavření mimosoudní dohody mezi státem a soudci. Tuto dohodu o narovnání však žalobce dle vyjádření žalované nepřijal. Žalovaná navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.
4. Účastníci řízení učinili nesporným, že žalobce byl v letech 2011 až 2015 zaměstnancem žalované na pozici soudce.
5. Účastníci řízení dále učinili nesporným, že žalobce byl na místo soudce jmenován a přidělen k Okresnímu soudu v Teplicích.
6. Dokazování soud provedl důkazy listinnými.
7. Z výzvy k plnění dle § 142a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále o.s.ř.) soud zjistil, že žalobce vyzval žalovanou (Okresní soud v Teplicích) k zaplacení částky 175 200 Kč jako doplatku platu v rozsahu 12 x 13 700 Kč a jako víceúčelové paušální náhrady v rozsahu 12 x 900 Kč za období od 1. ledna do 31. prosince roku 2011. Tato výzva byla doručena Okresnímu soudu v Teplicích dne 24. 3. 2014.
8. Z dokladu o jmenování soudcem soud zjistil, že žalobce byl dne 5. 1. 2010 prezidentem republiky jmenován soudcem dle čl. 63 odst. 1 písm. i) ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.
9. Z dokladu o přidělení k výkonu soudcovské funkce soud zjistil, že žalobce byl ke dni 12. 1. 2010 přidělen k Okresnímu soudu v Teplicích dle ust. § 67 odst. 1, 3 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích.
10. Z přehledu vyplacených platů za rozhodné období soud zjistil, že se jedná o výpočet nedoplatků platu a paušální náhrady výdajů. Za rok 2012 byla žalobci na platu postupně vyplacena celková částka 630 390 Kč a nedoplatek činil částku 37 800 Kč; na paušální náhradě nákladů byla postupně vyplacena celková částka 34 977 Kč a nedoplatek činil částku 2400 Kč. Za rok 2013 byla žalobci na platu postupně vyplacena celková částka 296 964 Kč a nedoplatek činil částku 9 417 Kč; na paušální náhradě nákladů byla postupně vyplacena celková částka 8 240 Kč a nedoplatek činil částku 553 Kč. Za rok 2014 byla žalobci na platu postupně vyplacena celková částka 518 234 Kč a nedoplatek činil částku 37 800 Kč; na paušální náhradě nákladů byla postupně vyplacena celková částka 34 977 Kč a nedoplatek činil částku 34 179 Kč.
11. Z platového opatření ze dne 7. 1. 2011 soud zjistil, že na základě rozhodnutí JUDr. Romana Dobeše, předsedy Okresního soudu v Teplicích, žalobci s účinností od 1. 1. 2011 náleží plat ve výši 47 600 Kč měsíčně a víceúčelová paušální náhrady výdajů ve výši 3 000 Kč.
12. Z platového opatření ze dne 29. 9. 2011 soud zjistil, že na základě rozhodnutí JUDr. Romana Dobeše, předsedy Okresního soudu v Teplicích, žalobci s účinností od 12. 9. 2011 náleží plat ve výši 50 900 Kč měsíčně a víceúčelová paušální náhrady výdajů ve výši 3 200 Kč.
13. Z platového opatření ze dne 30. 9. 2011 soud zjistil, že na základě rozhodnutí JUDr. Romana Dobeše, předsedy Okresního soudu v Teplicích, žalobci s účinností od 1. 10. 2011 náleží plat ve výši 58 400 Kč měsíčně a víceúčelová paušální náhrady výdajů se nemění.
14. Z platového opatření ze dne 30. 12. 2011 soud zjistil, že na základě rozhodnutí JUDr. Romana Dobeše, předsedy Okresního soudu v Teplicích, žalobci s účinností od 1. 1. 2012 náleží plat ve výši 57 500 Kč měsíčně a víceúčelová paušální náhrady výdajů se nemění.

15. Z platového opatření ze dne 29. 6. 2012 soud zjistil, že na základě rozhodnutí JUDr. Romana Dobeše, předsedy Okresního soudu v Teplicích, žalobci s účinností od 1. 6. 2012 náleží plat ve výši 57 800 Kč měsíčně a víceúčelová paušální náhrady výdajů se nemění.
16. Z platového opatření ze dne 31. 12. 2012 soud zjistil, že na základě rozhodnutí JUDr. Romana Dobeše, předsedy Okresního soudu v Teplicích, žalobci s účinností od 1. 1. 2013 náleží plat ve výši 63 500 Kč měsíčně a víceúčelová paušální náhrady výdajů ve výši 3 500 Kč.
17. Z platového opatření ze dne 27. 12. 2013 soud zjistil, že na základě rozhodnutí JUDr. Romana Dobeše, předsedy Okresního soudu v Teplicích, žalobci s účinností od 1. 1. 2014 náleží plat ve výši 65 200 Kč měsíčně a víceúčelová paušální náhrady výdajů ve výši 3 600 Kč.
18. Ze záznamu o stanovení osobních koeficientů ze dne 9. 9. 2014 soud zjistil, že žalobce dne 6. 4. 2015 dosáhne celkovou dobu započitatelnou do určení platového koeficientu v délce 8 let. Od 1. 4. 2015 náleží žalobci koeficient 1, 14; od 1. 4. 2018 náleží žalobci koeficient 1, 22; od 1. 4. 2021 náleží žalobci koeficient 1, 30; od 1. 4. 2024 náleží žalobci koeficient 1, 35; od 1. 4. 2027 náleží žalobci koeficient 1, 39; od 1. 4. 2030 náleží žalobci koeficient 1, 43; od 1. 4. 2033 náleží žalobci koeficient 1, 46; od 1. 4. 2036 náleží žalobci koeficient 1, 51.
19. Ze mzdového listu žalobce za rok 2010 soud zjistil, že za měsíc leden 2010, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 122 odpracovaných hodin, 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 32 064 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 134 Kč; za měsíc únor 2010, na který připadalo 20 pracovních dnů a placených svátků (160 pracovních hodin při plném úvazku), za 112 odpracovaných hodin, 8 hodin dovolené a 40 hodin nemocenské vyplacen tarifní plat ve výši 33 668 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 240 Kč; za měsíc březen 2010, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 48 096 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc duben 2010, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin, 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 910 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 055 Kč; za měsíc květen 2010, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 16 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 43 516 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 896 Kč; za měsíc červen 2010, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin vyplacen tarifní plat ve výši 48 096 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc červenec 2010, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 7 hodin práce přesčas vyplacen tarifní plat ve výši 50 009 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc srpen 2010, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 96 odpracovaných hodin a 80 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 26 235 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 1 746 Kč; za měsíc září 2010, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 128 odpracovaných hodin a 48 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 34 979 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 328 Kč; za měsíc říjen 2010, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 16 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 329 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 896 Kč; za měsíc listopad 2010, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 160 odpracovaných hodin a 16 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 546 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 910 Kč; za měsíc prosinec 2010, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin, jednu hodinu práce přesčas a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 48 195 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 061 Kč.

20. Dále na náhradě platu za čerpanou dovolenou v rozhodném období v počtu 8 hodin za měsíc únor 2010 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 213 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc duben 2015 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 232 Kč; v počtu 16 hodin za měsíc květen 2010 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 4 464 Kč; v počtu 80 hodin za měsíc srpen 2010 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 22 181 Kč; v počtu 48 hodin za měsíc září 2010 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 13 309 Kč; v počtu 16 hodin za měsíc říjen 2010 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 4 411 Kč; v počtu 16 hodin za měsíc listopad 2010 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 4 411 Kč a v počtu 8 hodin za měsíc prosinec 2010 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 206 Kč.
21. Ze mzdového listu žalobce za rok 2011 soud zjistil, že za měsíc leden 2011, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 128 odpracovaných hodin a 40 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 36 267 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 286 Kč; za měsíc únor 2011, na který připadalo 20 pracovních dnů a placených svátků (160 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 220 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 850 Kč; za měsíc březen 2011, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 531 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 870 Kč; za měsíc duben 2011, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 160 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 334 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 858 Kč; za měsíc květen 2011, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 60 545 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 864 Kč; za měsíc červen 2011, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin, 2 hodin práce přesčas a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 978 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 864 Kč; za měsíc červenec 2011, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 48 odpracovaných hodin a 120 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 13 600 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 858 Kč; za měsíc srpen 2011, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 45 531 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 870 Kč; za měsíc září 2011, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 49 850 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc říjen 2011, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 160 odpracovaných hodin, 3 hodiny práce přesčas a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 56 663 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 048 Kč; za měsíc listopad 2011, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 58 400 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc prosinec 2011, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 81 825 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč.
22. Dále byla na náhradě platu za čerpanou dovolenou v počtu 40 hodin za měsíc leden 2011 žalobci vyplacena náhrada ve výši 11 380 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc únor 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 278 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc březen 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 278 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc duben 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 229 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc květen 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 4 443 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc červen 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 229 Kč; v počtu

120 hodin za měsíc červenec 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 33 030 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc srpen 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 202 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc říjen 2011 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 180 Kč a v prosinci 2011 byla vyplacena náhrada ve výši 3 011 Kč.

23. Ze mzdového listu žalobce za rok 2012 soud zjistil, že za měsíc leden 2012, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 136 odpracovaných hodin a 40 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 44 432 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 473 Kč; za měsíc únor 2012, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 16 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 52 024 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 896 Kč; za měsíc březen 2012, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 57 500 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc duben 2012, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin, 0 hodiny práce přesčas a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 58 527 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc květen 2012, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 32 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 47 500 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 644 Kč; za měsíc červen 2012, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 57 800 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc červenec 2012, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 57 800 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc srpen 2012, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 184 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 58 743 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc září 2012, na který připadalo 20 pracovních dnů a placených svátků (160 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 54 910 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 040 Kč; za měsíc říjen 2012, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 184 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 57 800 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc listopad 2012, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 57 800 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 200 Kč; za měsíc prosinec 2012, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 80 odpracovaných hodin a 88 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 27 524 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 1 524 Kč.
24. Dále na náhradě platu za čerpanou dovolenou v počtu 40 hodin za měsíc leden 2012 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 13 508 Kč; v počtu 16 hodin za měsíc únor 2012 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 5 404 Kč; v počtu 32 hodin za měsíc květen 2012 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 10 618 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc září 2012 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 2 678 Kč; v počtu 88 hodin za měsíc prosinec 2012 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 29 384 Kč.
25. Ze mzdového listu žalobce za rok 2013 soud zjistil, že za měsíc leden 2013, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 144 odpracovaných hodin a 40 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 49 696 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 740 Kč; za měsíc únor 2013, na který připadalo 20 pracovních dnů a placených svátků (160 pracovních hodin při plném úvazku), za 160 odpracovaných hodin,

2 hodiny práce přesčas a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 64 294 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 500 Kč; za měsíc březen 2013, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 96 odpracovaných hodin, 32 hodin dovolené a 40 hodin nemocenské vyplacen tarifní plat ve výši 36 286 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 000 Kč. V průběhu měsíců dubna až prosince včetně roku 2013 žalobce absentoval v zaměstnání z důvodu nemoci a nebyl mu tak za tyto měsíce vyplácen plat, ani víceúčelová paušální náhrada.

26. Dále na náhradě platu za čerpanou dovolenou v počtu 40 hodin za měsíc leden 2013 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 13 012 Kč a v počtu 32 hodin za měsíc březen 2013 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 10 410 Kč.
27. Ze mzdového listu žalobce za rok 2014 soud zjistil, že v průběhu měsíců ledna a února včetně žalobce absentoval v zaměstnání z důvodu nemoci a nebyl mu tak za tyto měsíce vyplácen plat, ani víceúčelová paušální náhrada. Za měsíc březen 2014, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 96 odpracovaných hodin, 24 hodin dovolené a 48 hodin nemocenské vyplacen tarifní plat ve výši 37 258 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 572 Kč; za měsíc duben 2014, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin, 6 hodin práce přesčas a 24 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 58 533 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 15 552 Kč; za měsíc květen 2014, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 80 odpracovaných hodin a 96 hodin nemocenské vyplacen tarifní plat ve výši 29 637 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 1 637 Kč; za měsíc červen 2014, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 120 odpracovaných hodin a 48 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 46 572 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč; za měsíc červenec 2014, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 184 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 65 200 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč; za měsíc srpen 2014, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin a 4 hodin práce přesčas vyplacen tarifní plat ve výši 66 753 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč; za měsíc září 2014, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 160 odpracovaných hodin a 16 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 59 273 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč; za měsíc říjen 2014, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 184 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 65 200 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč; za měsíc listopad 2014, na který připadalo 20 pracovních dnů a placených svátků (160 pracovních hodin při plném úvazku), za 160 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 65 200 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč; za měsíc prosinec 2014, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 80 odpracovaných hodin, 2 hodin práce přesčas a 104 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 38 698 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 3 600 Kč.
28. Dále na náhradě platu za čerpanou dovolenou v počtu 24 hodin za měsíc březen 2014 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 8 998 Kč; v počtu 48 hodin za měsíc červen 2014 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 17 996 Kč; v počtu 16 hodin za měsíc září 2014 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 6 073 Kč a v počtu 104 hodin za měsíc prosinec 2014 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 38 698 Kč;
29. Ze mzdového listu žalobce za rok 2015 soud zjistil, že za měsíc leden 2015, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 88 odpracovaných hodin, 8 hodin dovolené a 80 hodin nemocenské vyplacen tarifní plat ve výši 35

900 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 182 Kč; za měsíc únor 2015, na který připadalo 20 pracovních dnů a placených svátků (160 pracovních hodin při plném úvazku), za 88 odpracovaných hodin, 8 hodin dovolené a 64 hodin nemocenské vyplacen tarifní plat ve výši 42 130 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 2 400 Kč; za měsíc březen 2015, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 160 odpracovaných hodin, 16 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 72 037 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 430 Kč; za měsíc duben 2015, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin, 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 86 400 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc květen 2015, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 144 odpracovaných hodin, 6 hodin práce přesčas a 24 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 77 144 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc červen 2015, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin, 8 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 82 473 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc červenec 2015, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 32 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 71 374 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc srpen 2015, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 152 odpracovaných hodin a 16 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 78 172 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc září 2015, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 86 400 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc říjen 2015, na který připadalo 22 pracovních dnů a placených svátků (176 pracovních hodin při plném úvazku), za 176 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 86 400 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc listopad 2015, na který připadalo 21 pracovních dnů a placených svátků (168 pracovních hodin při plném úvazku), za 168 odpracovaných hodin a 0 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 86 400 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč; za měsíc prosinec 2015, na který připadalo 23 pracovních dnů a placených svátků (184 pracovních hodin při plném úvazku), za 88 odpracovaných hodin a 96 hodin dovolené vyplacen tarifní plat ve výši 41 322 Kč a víceúčelová paušální náhrada výdajů ve výši 4 200 Kč.

30. Dále na náhradě platu za čerpanou dovolenou v rozhodném období v počtu 8 hodin za měsíc březen 2015 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 3 002 Kč; v počtu 8 hodin za měsíc červen 2015 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 3 002 Kč a v počtu 16 hodin za měsíc září 2015 byla žalobci vyplacena náhrada ve výši 6 004 Kč.
31. Z absenční karty žalobce pro rok 2013 soud zjistil, že za měsíce duben až prosinec žalobce v zaměstnání absentoval z důvodu nemoci. Celkový počet dnů na nemocenské je 202 dnů a dovolené je 9 dnů.
32. Z absenční karty žalobce pro rok 2014 soud zjistil, že za měsíce leden, únor a část měsíce března žalobce v zaměstnání absentoval z důvodu nemoci. Celkový počet dnů na nemocenské je 64 dnů a dovolené je 24 dnů.
33. Z předložených listů Českého statistického úřadu pro rozhodné období soud zjistil, že v roce 2009 průměrná hrubá měsíční mzda na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře činila 24 411 Kč; v roce 2010 průměrná hrubá měsíční mzda na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře činila 24 453 Kč; v roce 2011 průměrná hrubá měsíční mzda na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře činila 24 494 Kč; v roce 2012 průměrná hrubá měsíční mzda na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře činila 25 014 Kč a

v roce 2013 průměrná hrubá měsíční mzda na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře činila 25 255 Kč.

34. Po poučení dle ustanovení § 119a zák. č. 99/1963 Sb. občanský soudní řád (dále o.s.ř.) žádný z účastníků další důkazní návrhy nevznosl.
35. Z toho soud učinil následující závěry.
36. Po provedeném dokazování má soud za zjištěné, že žalobce v letech 2011 až 2015 pracoval pro žalovanou jako soudce na základě dokladu o jmenování soudcem ze dne 5. 1. 2010 a byl přidělen k výkonu funkce k Okresnímu soudu v Teplicích ke dni 12. 1. 2010 na základě dokladu o přidělení k výkonu funkce. Žalobcův plat byl stanoven na základě platových opatření předsedy Okresního soudu v Teplicích a tento plat mu byl vyplácen. Ze mzdových listů pro roky 2010 až 2015 vyplývá, v jakých výších byl žalobci plat vyplácen a jaký mu byla poskytována víceúčelová paušální náhrada. Dále byly z předložených listin zjištěny skutečnosti, významné pro postup stanovení výše žalobcova platu a to platová základna a koeficient související s délkou výkonu funkce žalobce. Těchto skutečností bylo užito pro výpočet nedoplatku platu žalobce spolu se zákonnou úpravou ve znění platném v rozhodném období. Současně byla respektována související judikatura.
37. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním týkajícím se platu, víceúčelové paušální náhrady soud uvádí, že žalovaná (jakož i ostatní okresní soudy jako organizační složky státu) poskytla po uveřejnění sdělení ministerstva práce a sociálních věcí č. 271/2011 Sb. v prosinci 2011 všem soudcům zpětně doplatek za celý rok 2011 do sdělené platové základny přepočtené výše platu, náhrady platu a víceúčelové paušální náhrady. Tuto skutečnost účastníci rovněž shodně potvrdili při ústním jednání. Protože jde o doplatky za uplynulá období, nelze je dle názoru soudu zahrnovat do plnění za měsíc, ve kterém byla poskytnuta.
38. Dle § 61 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále zákon o soudech a soudcích) jsou soudci jmenováni do funkce bez časového omezení.
39. Dle § 63 zákona o soudech a soudcích jmenuje soudce do funkce prezident republiky.
40. Dle § 67 odst. 1 zákona o soudech a soudcích po složení slibu ministr spravedlnosti přidělí soudce na základě jeho předchozího souhlasu k výkonu funkce k určitému okresnímu soudu, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak. Ministr spravedlnosti může výjimečně soudce přidělit na základě jeho předchozího souhlasu k výkonu funkce ke krajskému nebo vrchnímu anebo Nejvyššímu soudu, jestliže vykonával právníčnou činnost v případě krajského a vrchního soudu nejméně 8 let a v případě Nejvyššího soudu nejméně po dobu 10 let, pokud jeho vysoké odborné znalosti dávají záruky řádného výkonu funkce u příslušného soudu.
41. Dle § 74 odst. 1 zákona o soudech a soudcích je funkce soudce a přísedícího veřejnou funkcí.
42. Dle § 75 zákona o soudech a soudcích stát zabezpečuje nezávislost soudců též jejich hmotným zabezpečením. Platové poměry soudců upravuje zvláštní právní předpis.
43. Dle § 84 odst. 4 zákona o soudech a soudcích nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak, použijí se na pracovní vztah soudce přiměřeně ustanovení zákoníku práce a jiných pracovněprávních předpisů.
44. Dle § 85 zákona o soudech a soudcích soudce nesmí ode dne, který je stanoven jako den nástupu do funkce, až do zániku funkce soudce kromě výkonu funkce soudce a funkcionáře soudu, anebo činností spojených s dočasným přidělením k ministerstvu nebo k Justiční akademii, zastávat žádnou jinou placenou funkci ani vykonávat jinou výdělečnou činnost s výjimkou správy vlastního majetku a činnosti vědecké, pedagogické, literární, publicistické a umělecké a činnosti v poradních orgánech ministerstva, vlády a v orgánech komor Parlamentu a to za předpokladu, že

taková činnost nenarušuje důstojnost soudcovské funkce nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost soudnictví.

45. Dle § 1 písm. g) zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu (dále platový zákon) tento zákon upravuje plat a některé další náležitosti spojené s výkonem funkce soudce okresního, krajského a vrchního soudu, Nejvyššího soudu a Nejvyššího správního soudu.
46. Dle § 2 odst. 1 platového zákona představiteli a soudci, o nichž to stanoví tento zákon, náleží plat a náhrady výdajů.
47. Dle § 3 odst. 2 platového zákona se plat určí jako součin platové základny a platového koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce. Plat se zaokrouhluje na 100 Kč nahoru.
48. Dle § 3 odst. 3 platového zákona platová základna činí od 1. ledna do 31. prosince kalendářního roku 2,5násobek a pro soudce 3násobek průměrné nominální měsíční mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý kalendářní rok. Výši platové základny pro příslušný kalendářní rok vyhláší Ministerstvo práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů sdělením
49. Dle § 28 odst. 1 platového zákona soudci náleží plat určený z platové základny platovým koeficientem, který se stanoví podle počtu let započtené doby pro soudce.
50. Dle § 29 platového zákona je soudci plat stanoven s přihlédnutím k případné práci přesčas. To neplatí o práci přesčas konané v noci a v den pracovního klidu. Za hodinu práce přesčas uvedené v odstavci 1 větě druhé náleží soudci část platu stanoveného podle § 28 odst. 1 a 2 připadající na jednu hodinu práce bez práce přesčas v kalendářním měsíci, ve kterém práci přesčas konal, zvýšená o 50 % průměrného hodinového výdělku, pokud se soudce s předsedou příslušného soudu nedohodli na poskytnutí náhradního volna místo platu za práci přesčas. Za dobu čerpání náhradního volna se plat nekrátí. Neposkytne-li příslušný předseda soudu soudci náhradní volno v době tří po sobě jdoucích kalendářních měsíců po výkonu práce přesčas nebo v jinak dohodnuté době, náleží soudci část platu a její zvýšení podle věty první.
51. Dle § 34 odst. 1) platového zákona představiteli, poslanci Evropského parlamentu a soudci náleží plat ode dne, v němž splnil zákonné podmínky pro výkon funkce.
52. Dle § 35 odst. 1 platového zákona představiteli náleží jednoúčelová paušální náhrada a víceúčelová paušální náhrada a soudci víceúčelová paušální náhrada ode dne, v němž splnil zákonné podmínky pro výkon funkce, do dne ukončení výkonu funkce, pokud se dále nestanoví jinak.
53. Dle § 5 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (dále zák. práce) na vztahy vyplývající z výkonu veřejné funkce se tento zákon vztahuje, pokud to výslovně stanoví nebo pokud to stanoví zvláštní právní předpisy.
54. Dle § 192 zák. práce zaměstnanci, který byl uznán dočasně práce neschopným nebo kterému byla nařízena karanténa, přísluší v době prvních 14 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény náhrada mzdy nebo platu ve dnech podle věty druhé a ve výši podle odstavce 2, pokud ke dni vzniku dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény zaměstnanec splňuje podmínky nároku na nemocenské podle předpisů o nemocenském pojištění. V mezích období uvedeného ve větě první přísluší tato náhrada mzdy nebo platu za dny, které jsou pro zaměstnance pracovními dny, a za svátky, za které jinak přísluší zaměstnanci náhrada mzdy nebo se mu plat nebo mzda nekrátí, pokud v těchto jednotlivých dnech splňuje podmínky nároku na výplatu nemocenského podle předpisů o nemocenském pojištění, a pokud pracovní poměr trvá, ne však déle než do dne vyčerpání podpůrní doby určené pro výplatu nemocenského.

Vznikla-li dočasná pracovní neschopnost ode dne, v němž má zaměstnanec směnu již odpracovanou, počíná období 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti pro účely poskytování náhrady mzdy nebo platu následujícím kalendářním dnem. Jestliže v období prvních 14 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény náleží nemocenské, peněžitá pomoc v mateřství, dávka otcovské poporodní péče nebo dlouhodobé ošetrovné, náhrada mzdy nebo platu nepřísluší. Vznikne-li zaměstnanci v době dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény právo na náhradu mzdy nebo platu podle věty první až třetí, nepřísluší mu současně náhrada mzdy nebo platu z důvodu jiné překážky v práci. Náhrada mzdy nebo platu podle odstavce 1 přísluší ve výši 60 % průměrného výdělku. Pro účely stanovení náhrady mzdy nebo platu se zjištěný průměrný výdělek upraví obdobným způsobem, jakým se upravuje denní vyměřovací základ pro výpočet nemocenského z nemocenského pojištění, s tím, že pro účely této úpravy se příslušná redukční hranice stanovená pro účely nemocenského pojištění vynásobí koeficientem 0,175 a poté zaokrouhlí na haléře směrem nahoru. Má-li zaměstnanec za pracovní den, v němž mu vzniklo nebo zaniklo právo na náhradu mzdy nebo platu podle odstavce 1, také právo na mzdu nebo plat za část pracovní doby, přísluší mu za tento den jen poměrný díl náhrady mzdy nebo platu připadající na tu část pracovní doby, za kterou mu nenáleží mzda nebo plat. Dohodnutá nebo vnitřním předpisem stanovená výše náhrady mzdy nebo platu nad výši uvedenou v odstavci 2 větě první nesmí převýšit průměrný výdělek (§ 356 odst. 1). Náhrada mzdy nebo platu stanovená podle odstavců 2 a 3 musí být snížena o 50 %, jde-li o případy, kdy je podle předpisů o nemocenském pojištění nárok na nemocenské v poloviční výši. Porušil-li zaměstnanec v období prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti povinnosti uvedené v odstavci 6 větě první, které jsou součástí režimu dočasně práce neschopného pojištěnce, může zaměstnavatel se zřetelem na závažnost porušení těchto povinností náhradu mzdy nebo platu snížit nebo neposkytnout. Náhrada mzdy nebo platu nesmí být snížena nebo neposkytnuta, jestliže byla pro totéž porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce dána zaměstnanci výpověď podle § 52 písm. h) Zaměstnavatel je oprávněn kontrolovat, zda zaměstnanec, který byl uznán dočasně práce neschopným, dodržuje v období prvních 14 kalendářních dnů dočasné pracovní neschopnosti stanovený režim dočasně práce neschopného pojištěnce, pokud jde o povinnost stanovenou zvláštním právním předpisem zdržovat se v místě pobytu a dodržovat dobu a rozsah povolených vycházek. Zaměstnavatel je povinen v případě zjištění porušení povinnosti uvedené ve větě první zaměstnancem vyhotovit o kontrole písemný záznam s uvedením skutečností, které znamenají porušení tohoto režimu; stejnopis tohoto záznamu je zaměstnavatel povinen doručit zaměstnanci, který tento režim porušil, okresní správě sociálního zabezpečení příslušné podle místa pobytu zaměstnance v době dočasné pracovní neschopnosti a ošetřujícímu lékaři dočasně práce neschopného zaměstnance. Zaměstnavatel je oprávněn požádat ošetřujícího lékaře, který stanovil zaměstnanci režim dočasně práce neschopného pojištěnce, o sdělení tohoto režimu v rozsahu, který je zaměstnavatel oprávněn kontrolovat, a o zhodnocení zaměstnavatelem zjištěných případů porušení tohoto režimu. Zaměstnanec je povinen umožnit zaměstnavateli kontrolu dodržování svých povinností uvedených ve větě první.

55. Dle § 211 zák. práce zaměstnanci, který vykonává zaměstnání v pracovním poměru, vzniká za podmínek stanovených v této části právo na dovolenou za kalendářní rok nebo na její poměrnou část; dovolenou za odpracované dny a dodatkovou dovolenou.
56. Dle § 222 odst. 1) zák. práce nepracoval-li zaměstnanec, který splnil podmínku stanovenou v § 212 odst. 1, v kalendářním roce, za který se dovolená poskytuje, pro překážky v práci, které se pro účely dovolené neposuzují jako výkon práce, zaměstnavatel krátí dovolenou za prvních 100 takto zameškaných směn (pracovních dnů) o jednu dvanáctinu a za každých dalších 21 takto zameškaných směn (pracovních dnů) rovněž o jednu dvanáctinu. Dovolenu vyčerpanou podle § 217 odst. 5 před nástupem rodičovské dovolené není možné z důvodu následného čerpání rodičovské dovolené krátit.

57. Dle § 352 zák. práce se průměrným výdělkem zaměstnance rozumí průměrný hrubý výdělek, nestanoví-li pracovněprávní předpisy jinak.
58. Dle Sdělení č. 271/2011 Sb., Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí o vyhlášení výše platové základny pro určení platu a některých náhrad výdajů soudců podle zákona č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2011 (dále sdělení MPSV) byla vyhlášena platová základna pro soudce ve výši 57 747,50 Kč měsíčně.
59. Dle sdělení MPSV č. 183/2012 Sb. pro období od 1. 6. 2012 do 31. 12. 2012 vyhlášena platová základna pro soudce ve výši 57 222,50 Kč měsíčně.
60. Dle sdělení MPSV č. 18/2013 Sb. pro období roku 2013 vyhlášena platová základna pro soudce ve výši 62 856,75 Kč měsíčně.
61. Dle sdělení MPSV č. 394/2013 Sb. pro období roku 2014 vyhlášena platová základna pro soudce ve výši 64 495,75 Kč měsíčně.
62. Dle sdělení MPSV č. 367/2014 Sb. pro období roku 2015 vyhlášena platová základna pro soudce ve výši 71 022 Kč měsíčně.
63. V rámci právní úvahy vycházel soud z toho, že soudce je jmenován do funkce prezidentem republiky bez časového omezení. Funkce soudce je veřejnou, není vykonávána v pracovním poměru a na vztahy vyplývající z výkonu funkce soudce se zákoník práce nevztahuje. Funkce soudce je vykonávána v pracovním vztahu vznikajícím dnem, který byl stanoven jako den nástupu do funkce soudce a tento vztah se řídí zákonem o soudech a soudcích a zvláštními právními předpisy. Nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpisy jinak, použijí se na pracovní vztah soudce přiměřeně ustanovení zákoníku práce a jiných pracovněprávních předpisů. Zvláštním právním předpisem upravujícím plat soudce a další náležitosti soudce je platový zákon, podle kterého soudci náleží plat ode dne, který byl stanoven jako den nástupu do funkce. Soudci náleží plat a náhrady výdajů. Plat je stanoven s přihlédnutím k případné práci přesčas. Z přiměřeného použití zákoníku práce vyplývá, že žalobci náleží dovolená a za dobu jejího trvání náhrada platu ve výši průměrného výdělku, kdy průměrný výdělek se stanoví jako hrubý z hrubého výdělku zúčtovaného v rozhodném období a v rozhodném období odpracované doby. Za odpracovanou dobu se považuje doba, ze kterou náleží plat, rozhodným obdobím je předchozí kalendářní čtvrtletí a průměrný výdělek se zjišťuje k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po rozhodném období. Dále náleží žalobci za dobu dočasné pracovní neschopnosti náhrada mzdy. Plat soudce se určí jako součin platové základny a platového koeficientu a zaokrouhluje se na 100 Kč nahoru. Výši platové základny pro příslušný kalendářní rok vyhláší Ministerstvo práce a sociálních věcí ve Sbírce zákonů. Platová základna od 1. ledna do 31. prosince kalendářního roku činila v rozhodném období trojnásobek průměrné nominální mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené podle zveřejněných údajů Českého statistického úřadu za předminulý rok.
64. Soud při svém postupu při výpočtu výše nedoplatku platu a nedoplatku víceúčelové paušální náhrady respektoval rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 12. 2014, sp.zn. 21 Cdo 1440/2014, kterým byl změněn rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 10. 12. 2013 sp. zn. 15 Co 103/2013, a nálezu Ústavního soudu ze dne 19. 7. 2016 sp.zn. Pl. ÚS 20/15, dle kterého je při výpočtu platové základny již od 1. 1. 2012 třeba vycházet z 2,5 násobku průměrné nominální mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře a při výpočtu platové základny je třeba vycházet z průměrné měsíční mzdy na přepočtené počty zaměstnanců. Pokud sdělením MPSV byla oznámena platová základna jiná, nejde o právní předpis, kterým by soud byl povinen se řídit (jde o pouhé sdělení) a soud je oprávněn při výpočtu nároku vycházet z jím zjištěného skutkového stavu.

65. Soud dospěl k závěru, že pokud jde o výpočet nedoplatku platu a víceúčelové paušální náhrady v roce 2011, je třeba vycházet z platové základny dle průměrného platu zaměstnanců v nepodnikatelské sféře na přepočtené počty ve výši 24 432 Kč. S ohledem na výše zmíněný náleží Ústavního soudu byl použit pro výpočet dvouapůlnásobek a platová základna tak činí částku 61 080 Kč; v roce 2012, je třeba vycházet z platové základny dle průměrného platu zaměstnanců v nepodnikatelské sféře na přepočtené počty ve výši 24 265 Kč. S ohledem na výše zmíněný náleží Ústavního soudu byl použit pro výpočet dvouapůlnásobek a platová základna tak činí částku 60 662,50 Kč; v roce 2013, je třeba vycházet z platové základny dle průměrného platu zaměstnanců v nepodnikatelské sféře na přepočtené počty ve výši 24 494 Kč. S ohledem na výše zmíněný náleží Ústavního soudu byl použit pro výpočet dvouapůlnásobek a platová základna tak činí částku 61 235 Kč; v roce 2014, je třeba vycházet z platové základny dle průměrného platu zaměstnanců v nepodnikatelské sféře na přepočtené počty ve výši 25 014 Kč. S ohledem na výše zmíněný náleží Ústavního soudu byl použit pro výpočet dvouapůlnásobek a platová základna tak činí částku 62 535 Kč a v roce 2015, je třeba vycházet z platové základny dle průměrného platu zaměstnanců v nepodnikatelské sféře na přepočtené počty ve výši 25 255 Kč. S ohledem na výše zmíněný náleží Ústavního soudu byl použit pro výpočet dvouapůlnásobek a platová základna tak činí částku 63 137,50 Kč.
66. Pokud jde o víceúčelovou paušální náhradu, pro celé období let 2011-2014 platí, že při výpočtu nedoplatku víceúčelové paušální náhrady soud vycházel z platové základny 61 080 Kč v roce 2011, 60 662,50 Kč v roce 2012, 61 235 Kč v roce 2013, 62 535 Kč v roce 2014 a 63 137,50 Kč v roce 2015 náleží víceúčelová paušální náhrada tak, jak byla při výpočtu žalované částky zohledněna ve vztahu k úpravám žalobního návrhu, které provedl žalobce ve svých podáních, doručených Okresnímu soudu v Mostě.
67. Soud dokazováním a shodným prohlášením účastníků řízení zjistil, že situace ohledně postupu výpočtu platů soudců, zaviněných spory jednak o použití hodnot stanovených Českým statistickým úřadem a o spory vyplývající z nesouhlasu ohledně násobku, potřebného pro výpočet platové základny, nepostihla pouze žalobce, ale i jiné soudce. Vlivem nezákonnými restrikcí podniknutých v rozhodné době v souvislosti s platy soudců a dále nesprávně stanovené platové základny sdělených Českým statistickým úřadem vycházející z průměrné hrubé měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře na nepřepočtené počty, když správně se mělo vycházet z průměrné hrubé měsíční mzdy stanovené z počtů přepočtených, způsobily v mnoha ohledech značnou právní nejistotu a zavdaly příčinu vzniku mnoha právních sporů. Situace pak po rozhodnutích Nejvyššího soudu České republiky a následně i nálezu Ústavního soudu České republiky pak do celé problematiky vnesly světlo a bylo možné stanovit výši doplatků platů, uplatněných žalobami soudců, vznesených proti žalované.
68. Pokud jde o význam skutečnosti, že řízení bylo před vynesemím rozsudku (ve značné části) částečně zastaveno, stalo se tak s ohledem na skutečnost, že k tomu došlo v důsledku změny dosavadní judikatury, zabývající se otázkou nároků soudců na doplatky platů v důsledku nezákonného postupu zákonodárné moci. Podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 21 Cdo 1440/2014 v nálezech sp. zn. Pl. ÚS 16/11 a Pl. ÚS 33/11, které se vztahují k výši platové základny v letech 2011 a 2012, Ústavní soud neshledal „právněpolitické“ nebo „politické“ důvody, které by bránily zpětnému doplacení platu a náhrad, a pokud jde o „precedenční“ závaznost nálezu sp. zn. Pl. ÚS 28/13, nepředstavuje „vyložené a aplikovatelné nosné právní pravidlo“, o něž se opírá výrok tohoto nálezu a které obecné soudy musí respektovat, a náleží Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 20/15 rozsudek NS ČR 21 Cdo 1440/2014 zrušil a mimo jiné uvedl, že z „nastínění problematiky „soudcovských platů“ projednávané v předchozích nálezech sp. zn. Pl. ÚS 16/11 a Pl. ÚS 33/11 podle přesvědčení Ústavního soudu jednoznačně vyplývá, že závěry týkající se právních účinků derogačního nálezu Pl. ÚS 28/13, pro období roku 2014, lze nepochybně vztáhnout rovněž na nároky založené v letech 2011 a 2012, neboť materiální

podmínky pro jejich aplikaci jsou v obou uvedených obdobích naplněny v zásadě totožným způsobem).

69. Pokud jde o důsledky prodlení, pro případ prodlení vzniklého do konce roku 2013 je třeba aplikovat ustanovení § 517 odst. 1, 2 zákona č. 40/1964 Sb. občanský zákoník, podle kterého dlužník, který svůj dluh včas a řádně nesplní, je v prodlení, a věřitel pak má právo požadovat od dlužníka vedle plnění i úroky z prodlení ve výši stanovené prováděcím předpisem. Uvedeným prováděcím předpisem je nařízení vlády č. 142/1994 Sb. stanovící, že výše úroku odpovídá ročně výši repo sazby stanovené ČNB pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 7 procentních bodů (§ 1). Pokud jde o prodlení vzniklé od 1. 1. 2014, podle § 1968 obč. zák. dlužník, který svůj dluh řádně a včas neplní, je v prodlení, a podle § 1970 obč. zák. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel požadovat zaplacení úroku z prodlení ve výši stanovené nařízením vlády, přičemž podle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. úrok odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů. V rozhodném období činila repo sazba dle veřejně dostupných webových stránek České národní banky 0,05%.
70. V důsledku těchto zjištění soud žalobě, pokud jde o uplatněné nároky na doplacení platu, náhrady platu za čerpanou dovolenou a víceúčelovou paušální náhradu v rozsahu uvedeném ve výroku I. zcela vyhověl, když plnění, které žalobci za období měsíců leden 2011 – prosinec 2014 přiznal, je v každém z měsíců sporného období součtem příslušného doplatku na tarifním platu, doplatku na náhradě platu za čerpanou dovolenou (pokud v tom kterém měsíci náležela), za práci přesčas a doplatku víceúčelové paušální náhrady, byl-li uplatněn. Přiznané úroky z prodlení vycházejí z toho, že podle § 153 odst. 1 o.s.ř. soud na jejich výši nemohl přiznat více, než bylo uplatněno. Lhůta k plnění vychází z ustanovení § 160 odst. 1 o.s.ř. (výrok sub. I).
71. Výrok soudu o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. za situace, kdy žalobce náhradu nákladů řízení nepožadoval (výrok sub. II).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 5. srpna 2020

Mgr. Karel Štíčka v.r.
předseda senátu